

مقاومت چهار رقم انگور از *Vitis Viniferalo L.* به کلرور سدیم رسول کنعانی نوشتاش^۱، علی ناظمیه^۲، سیروس آذرابادی^۳، محمد مقدم^۴
 ۱- کارشناس مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان شرقی، ایستگاه مشهد
 ۲ و ۳ و ۴- اساتید دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

به جرأت می توان گفت که در بین درختان میوه در دنیا، انگور چه از نظر سطح زیرکشت و چه از نظر اقتصادی در درجه اول اهمیت قرار داد. به علت سازگاری مختلف به شرایط آب و هوایی متفاوت و همچنین وجود دوره‌های بین گونه‌ای، کشت انگور در گستره جغرافیایی وسیعی از نواحی گرمسیر تا سردسیر امکان پذیر است.

در حال حاضر مشخص شده است که اصلاح و معرفی گیاهان برای تحمل به شوری یک روش اقتصادی و مفید در جهت غلبه بر مشکل شوری می باشد بنابراین شناسائی ارقام مقاوم تجاری ضروری به نظر می رسد. به منظور تعیین عکس العمل چهار رقم تجاری انگور به شوری در مرحله رویشی آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی به سه تکرار انجام گردید. تیمارهای مورد آزمایش عبارت از ارقام زودرس خلیلی و فخری، میانرس کشمش و دیررس قزل بودند. کاشت قلمه‌های ریشه دار شده این ارقام در گلدانهای پلاستیکی حاوی شن در تیرماه سال ۷۶ انجام شد و با استفاده از محلول غذایی، تغذیه قلمه‌ها یک روز در میان صورت پذیرفت. پانزده روز پس از کاشت، تیمارهای شوری در سه سطح ۵، ۴۵ و ۹۰ میلی مول در لیتر کلرور سدیم همراه محلول غذایی اعمال گردید. تجربه آماری نشان داد که اختلاف ارقام در سطح احتمال ۵٪ از نظر رشد رویشی، تعداد روزنه‌ها و فاصله بین بندها، وزن تر و وزن خشک اندامهای هوایی معنی دار است. اما تفاوت ارقام برای وزن تر و وزن خشک ریشه معنی دار نبود. اثر متقابل رقم در شوری برای وزن خشک اندامهای سبز و رشد رویشی معنی دار بود. با توجه به نتیجه آزمایشات رقم فخری نسبت به شوری ناشی از کلرور سدیم، مقاومتر از ارقام دیگر ارزیابی گردید.